UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia

Hermanni, Joachim Heinrich von

Hildesii, 1743

VD18 10904743

2dò. Ejusdem resurrectio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-68828

Visual Library

Ac æternorum poſſeſſio plena bonorum!
Ite Patres, longos juſſi ſperare per annos;
Ite bonis fruitum Cœleſtibus; ite ſalute
Perpetuâ ſaturi, quam vobis nulla deinceps
Eripiet Stygii Colubri verſutia: noſtrî,
Qui ſumus innumeris,hoc donec inOrbe vagamur
Caſibus expoſiti, memores eſtote, rogamus!

POESEOS SACRÆ ET PARTIS QUINTÆ
INDUCTIO SECUNDA.
S. LUCAS CAP. 24.

Unâ autem Sabbati, valde diluculò venerunt ad monumentum, portantes quæ paraverant aromata: & invenerunt lapidem revolutum à monumento. Et ingreſſæ non invenerunt corpus Domini Jeſu. Et factum eſt, dum mente conſternatæ eſſent de iſto, ecce duo viri ſteterunt ſecùs illas in veſte fulgenti. Cùm timerent autem, & declinarent vultum in terram, dixerunt ad illas: Quid quæritis? viventem cum mortuis? non eſt hic, ſed ſurrexit &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noſter Jeſus Chriſtus, triduo poſt paſſionem ſuam nondum elapſo, à mortuis quàm glorioſiſſimè reſurgit; hujúsque inauditi miraculi certiſſima per aliquot apparitiones documenta, ipſorúmque vigilum relationem, in maximam Judæorum confuſionem manifeſtat.

Poſt Chriſti mortem,nondum fax tertia plenam
Reddiderat Mundo lucem,rebúsque colorem;
Ecce pavimentum cryptæ fundúsque ſepulchri Matt. 28. 2.
Incipiunt trepidare; ſacris penetralia fulgent
Lucis inaſſuetæ radiis: ſpecioſus amœno
Egreditur ſponſus thalamo; latus omne miniſtris
Cingitur Angelicis. Vigiles terrore repleti
Aſpiciunt facti ſeriem, & ſtatione relictâ
Turpiter aufugiunt. Cum Chriſto læta reſurgit
Albeſcitque dies; quando venerabile corpus

Am-

Luc. Ampliùs uncturæ veniunt tres, balſama magni
24. 4. Portantes pretii, Solymæa ex urbe Mariæ:
Quis nobis lapidem, conſultant inter eundum,
Marc. Ponderis immenſi, removebit ab ore ſepulchri?
16. 3. Accedunt propiùs; lapidis quoque mole remotâ
Inſpiciunt vacuam ſublato corpore cryptam;
Eſſe tamen multâ cumulatam luce tuentur.
Ad caput atque pedes reſidet par nobile Cœli
Aligerûm, niveâ cooperti ſindone: fulgor
Ibat ab intuitu. Matres terrore repulſæ
Triſtes avertunt oculos; ſed Magdalis unà
Abſentem Dominum quærit lacrymoſa: gementes
Angelus alloquitur: Nolite paveſcere, dicens;
Nam ſcio, quòd Ieſum crucifixum quæritis; atqui
Ipſe reſurrexit, ſicùt prædixerat antè:
Ecce receſſus; ubi corpus requievit Ieſu!
Nunc Hieroſolymam, magnalia viſa relatum,
Currite lætantes, ubi ſignificabitis ejus
Diſcipulis, Dominum jam ſurrexiſſe ſepulchro.
Aſt lugens oculos circumfert Magdalis inter
Florigeras horti frondes; aliquídque moveri
Cernens, aggreditur viſu propiore, quid illud
Aſpectu dubium referat: ſociata, putabat
Eſſe, cui Ioſeph hortum concredidit: urget
Joan. Ergo rogans: Bone vir, ſi tu ſubduxeris horto
20.15. Illatum nuper crucifixi corpus, amabò
Hæc fateare mihi; tollam promptiſſima raptum.
Vix ea dicta; videt coopertum lumine Chriſtum
In vivis aſtare ſibi, gaviſáque valde,
Rabboni, * ait, permitte, pedes ut læta recumbens
Oſculer: at cœptis recubantem Chriſtus amico
Arcuit alloquio. Sociæ tam mira videntes

Acce-

* 2da brev. Ricciol.

Accedunt propiùs; tentant pia baſia nuper
Transfixis pedibus, manibúsque inferre; rogantes
Admittit tandem, proſtratæ Numen adorent.
Sufficit, ite meæ, dicit Salvator, amicæ
Nunc Hieroſolymam; lugentibus omnia, coràm
Quæ modò vidiſtis, narrate ſodalibus: ite
Depoſito terrore; moras abrumpite. Juſſæ,
Diſcipulis, primúmque Petro, ſocióque Ioanni Joan. 20.
Hæc bona notificant, cùm mox veloce Ioannes
Antevenit Petrum curſu; ſed præpete greſſu
Subſequitur Petrus; properant conamine magno
Spectatum pariter redivivum corpus Ieſu.
Ingreditur cryptam Petrus; ſudaria luſtrat
In ſeſe revoluta, videt quoque Nicaodemi
Nuper aromatibus velamina tincta: Ioannes
PoſtPetrum introiit:ſedChriſti corpus ademptum
Diſcipulos cogit ſolito mœrore reverti.
Non ſubit ulla meam veri dubitatio mentem,
Quin læto Chriſti Genitrix hæc nuntia corde
Audierit; quamvìs multâ ratione coactus
Crediderim, quòd prima Dei redeuntis ab Orco
Lux apparuerit Matri: licèt omnia fido,
Sicuti conſuevit ſemper, memoríq; tacenda (dens
Corde recondiderit. Scio, quòd crucis arbore pen-
Chriſtus, & in medio mortis luctamine, Matrem,
Quantumvìs poſt tres ſoles rediturus abiret,
Curandam dederit linguâ moriente Ioanni:
Nec magìs à noſtris abſtruſum ſenſibus eſſe,
Quòd ceu verus homo, de cujus ſanguine carnem
Sumpſerat, inprimis dilexerit:hìncque reſurgens
Præ reliquis triſtem primò recreare parentem
Decrevit. Nec facta fidem ſuperantia canto,
Si reor, ad Matrem pariter retuliſſe, quòd omnes

Ex

Ex Limbo Patres Matréſque reduxerit; inter
Quos primus fuerit Ioachim præclarus, & Anna
Nobilis, ex quorum (reliquos hìc tranſeo) Mater
Stemmate deſcendit. Certè mihi nemo negabit,
Hæc quòd Virgineam Matrem prænuntia miro
Poſt tantos gemitus ſint conſolata favore.
Sufficiant hæc; Muſa tuum converte cothurnum
Ocyùs ad reliquos, narrando ſedula, caſus.
Expulſi vigiles lucis fulgore, relatum
Matt. 28. 11. Approperant Scribis, portentáque viſa recenſent.
Hi ſtupuêre; monent factum reticere; benignos
Se fore, promittunt, & divite munere largos:
Nec minùs, ut Præſes Romanus fidat eisdem,
Se curaturos. Vigiles ſe turpiter auro
Corrumpi faciunt; admittunt munera; ſpargunt
Ex juſſu pravo Synagogæ, corpus ademptum,
Séque ſoporatis ablatum; jure vereri,
Diſcipulos patrâſſe ſcelus. Quæ fabula gentem
Duxit in aſſenſum, quamvis temeraria falſi
Mater: & hinc turpi ſublatum crimine Chriſti
Corpus, ad extremos extendit fama nepotes,
Uſque adeò, ut, quicunq; probant contraria, dicant
Delirare nimis; vigilum commenta ſecuti.
Hi quoque tot vicibus coràm Prætore citati
Intrepidè repetunt mendacia; vulgus inhæret
Mordicus aſſuetis, ridens miracula. Præſes
Ethnicus attonitâ, dubio quandoque ſuborto,
Pellit mente fidem: penſat, ſi congrua vero,
Quæ vaga de Chriſto redivivo fama reportat.
Conſultum potiùs, primo ſub murmure, facti
Extenuare fidem: vigiles ſua falſa probabunt.
Me quod ſpectat, ait, credo concluſa Senatûs
Impoſitura mihi quàm plurima ſcommata; nullo

Iratus dicet, ſervato juris & æqui
Ordine, confeſſum nunquam, miniméque reatûs
Convictum, tenuis Synagogæ ad jurgia, Chriſtum
Condemnâſſe, pudor Romanis! legibus uti
Scimus; & immemorem legum tolerare ſtudemus!
Hæc ità, mi Ponti, nullâ virtute propheta!
Res, ùt dixiſti, Romæ ſucceſſit; & inde
Ad Rhodanum miſſus, merſiſti colla profundo.
Tiberius Chriſtum, quem Romam lata frequenter
Signa celebrabant, numero ſociare Deorum
Velle ferebatur, niſì tali morte fuiſſet
Ereptus vivis: melior ſententia, Chriſto
Inter falſorum poni ſimulacra Deorum
Diſplicuiſſe. Tamen quoadusque Tiberius Orbem
Rexit, Diſcipulis favit, nullíque nocebat,
Qui tanto Vati meritos tribuebat honores.
Illa profana nimis faciamus miſſa, relictam
Nunc Solymam repetamus; ibi turbatio regnat:
Diſcipuli gaudent, conſolatíque decorâ
Laude Redemptori redivivo carmina dicunt;
Sed Synagoga ſacro nondum ſatiata cruore,
Fulminat atque furit, cupiens reſecare ſecuri(ret,
Non modò Diſcipulos Chriſti, ſed quidquid adhæ-
Et bene de Domino loquitur: licèt atra ſceleſtam
Criminis inſimulet, faciátque paveſcere, culpa.
Dixerat in vivis, & poſt ſua funera Chriſtus,
Velle reaſſumpto redivivum corpore ſeſe
In Galilæorum fines regnúmque reverti:
Per terras graditur redivivi rumor Hebræas;
Præſertim volitat Galilæa per oppida fama,
Pérque Tiberiadis fines, ubi multa, priusquàm
Aſcendit Solymam Chriſtus, miracula fecit.
Hinc quicunque gravi morbo, ſævóque malorum

Spirituum raptu conturbabantur, ovabant,
Affore, qui preſſos certo medicamine ſalvet,
E contrà furto ſublatum corpus, ubique
Spargitur in populum: ſic famam fama refelli
Turpia Tartareus juvit mendacia lurco,
Falſorúmque pater tenebras obducere Soli
Nititur; applaudunt ſtupidâ feritate maligni.
Diſcipuli coëunt conſultum, quando reverti
In Galilæorum fines videatur? anhelat
Una, cupítque Deum citiùs revidere; reſiſtit
Altera pars placitis; ducti ratione probatâ,
Si placeat Domino, brevibus mandata daturum
Hoc, ùt ſperârant, evenit; namque Redempto
Fratribus apparens Solymæ, concedere juſſis
In Galilæorum fines, ibi rurſus eiſdem
Conſpicuum ſeſe præſens oſtendit, eóſque
Edocuit verbis: mandavit denique, Cœlos
Luc. 24. Mox aſcenſurus, Solymæ ſubſiſtere, donec
Promiſſo Patris Cœleſti munere, robur
Ad confundendum reprobos, viréſque dediſſet
Diſcipuli Solymis vivunt, quaſi carcere clauſi
Nemo foràs ibat, qui non per ſcommata læſus
Sed tamen afflatu Domini munitus, abiret,
Suſpicione regor, quòd Matrem Filius omni
Illucente die Solymæ convenerit. Ibat
Spiritui ſimilis, prævertens fulmina curſu,
Per Mare, per terras, per magna palatia Cœli,
Una voluntatis, Cœleſti ſede receptis
Hos motus agiles animabus, motio cauſat,
Sunt immortales; penetrant obſtantia; Solis
Stellarúmque faces ſuperant fulgore Beati.
Efficimur Chriſto ſimiles his dotibus omnes,
Qui vitiis morimur peccati lege ſoluti.

O ſors

O ſors aſſiduis coëmenda laboribus ! ecce
Proſtat venalis ; Chriſtus mercator eandem
Exiguo vendit pretio , licèt ipſe cruentæ
Supplicio mortis priùs acquiſiverit illam.
Currite , qui cupitis lucrari magna ! repandit
Chriſtus in amplexum ſua brachia:currite!nullum
Hoc commune forum placitis acceſſibus arcet.
Hanc ſortem gemitu contriti cordis ememus:
Hanc emet , offenſam qui condonaverit ultrò ;
Hæc emitur veræ fidei pietate , ſpeíque
Viribus , & ſolido Domini patientis amore.
Hoc conſtat pretio regnum Cœleſte ; beati,
Qui capiunt hæc verba , ſuo ſuperantia ſenſu
Omnia Doctorum veterum problemata!Chriſtus
Hæc docet , excelſi Patris Sapientia ; Chriſtus
Hæc crucis ex cathedrâ linguâ titubante perorat;
Ex tumulo Chriſtus proſtratâ morte reſurgens,
Hæc aſſerta jubet per totum ſpargere Mundum.
Nunquam , conductus ſeu mercenarius offert,
Ut Chriſtus , propriam (res eſt notiſſima) vitam,
Ut , ne dejiciat ſepem , jugulétque luporum
Turba ferox agnos , ſartum tueatur ovile.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS QUINTÆ
INDUCTIO TERTIA.

S. Lucas Cap. 24.

Duo ex illis ibant in caſtellum , quod erat in ſpatio ſtadiorum ſexaginta ab Jeruſalem , nomine Emmaus ; & ipſi loquebantur ad invicem de his omnibus , quæ acciderant. Et factum eſt , dum fabularentur , & ſecum quærerent ; & ipſe Jeſus appropinquans ibat cum illis : oculi autem illorum tenebantur , nè eum agnoſcerent. Et ait ad illos : Qui ſunt hi ſermones , quos confertis ad invicem ambulantes , & eſtis triſtes ? Et reſpondens unus , cui nomen Cleophas , dixit ei: